

Udenrigsministeriet

Folketingets Udenrigsudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
2021-6472	HPA	5. februar

URU alm. del – endeligt svar på spørgsmål 138 fra Christian Juhl (EL) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Peder Hvelplund (EL) stillet den 29. januar 2021 til udenrigsministeren.

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for på hvilket grundlag man, som udtalt under forespørgselsdebat F36 om nødlicenser til vacciner den 27. januar 2021, vurderer, at der ikke er evidens for, at der er produktionskapacitet til, at flere producenter kan producere godkendte og kommende covid-19 vacciner herunder i BRIC-landene?

Svar

Vi står på verdensplan over for en akut udfordring med manglende vaccineforsyning. Det er afgørende, at vi både i Danmark og globalt hurtigst muligt får vaccineret befolkningerne, så samfundene kan åbnes op igen. Som jeg sagde under hasteforespørgslen den 27. januar, kommer vi ikke igennem COVID-19 krisen, før alle er igennem.

Lad mig gøre det klart, at mine udtalelser ved hasteforespørgslen rettede sig mod Indien og Sydafrikas forslag om en midlertidig suspension af TRIPS-aftalens beskyttelse af patentrettigheder. Den tilgang løser ikke det væsentligste problem i adgangen til vacciner: At der i øjeblikket mangler produktionskapacitet på verdensplan.

Den hastighed, hvormed COVID-19 vacciner er udviklet og sat i produktion, er uden fortilfælde. Men selv i EU, hvor mere end 80 procent af vaccinedoserne i følge Kommissionen produceres, oplever vi i dag udfordringer med at imødekomme efterspørgslen på grund af manglende volumen i produktionsapparatet.

Ifølge WHO, WTO, UNICEF og EU Kommissionen er det vanskeligt at vurdere omfanget af uudnyttet produktionskapacitet på globalt plan. Men meget tyder ifølge disse organisationer på, at hvis der findes uudnyttet produktionskapacitet, så er den i givet fald meget begrænset. Det skyldes ikke mindst, at vaccineproduktion forudsætter både et meget avanceret produktionsapparat og især knowhow. En række vaccineproducenter, herunder AstraZeneca, Pfizer og Johnson-Johnson, arbejder dog målrettet på at udvide kapaciteten, herunder gennem licens- og samarbejdsaftaler i eksempelvis Indien.

UNICEF har udviklet en database over vaccinemarkedet, der giver overblik over vaccinegodkendelse, forsyningsaftaler og produktionskapacitet pr. vaccine (<https://www.unicef.org/supply/covid-19-vaccine-market-dashboard>).

BRIKS-landene har i forskelligt omfang vaccineproduktion. Kina og Rusland har udviklet og producerer egne vacciner, mens Brasilien og Indien har national produktion under licens- og samarbejdsaftaler. Eksempelvis har Indiens Serum Institut indgået en licensaftale med AstraZeneca og Novavax om at producere 1,1 mia. vaccinedoser til COVAX-faciliteten. Sydafrika afviklede efter afslutningen af apartheid national vaccineproduktion og gik over til mere omkostningseffektiv import af vacciner fra primært Indien og Kina. Sydafrika har derfor ikke på nuværende tidspunkt national kapacitet til at producere de avancerede COVID-19 vacciner, og opbygning af relevant produktionskapacitet for de fleste typer vacciner vurderes ikke realistisk på kort sigt.

Begrænsningerne ligger med andre ord ikke i patentrettigheder, men i at det kræver omfattende investeringer, avanceret knowhow og ikke mindst tid at udvide produktionskapaciteten. Da tiden imidlertid er knap, er regeringens fokus lige nu på COVAX-faciliteten, hvor vi arbejder hårdt på at skaffe den fornødne finansiering. Samtidig arbejdes mere langsigtet på innovative løsninger i tæt samarbejde med industrien, internationale organisationer og andre regeringer.

Med venlig hilsen

Jeppe Kofod